

endelig fæster jeg mig ved, at en Sagskundskaab, som jeg tillægger megen Vægt, har indtaget den Stilling overfor det foreliggende Lovforslag at hævde Rigtigheden af, at Landstinget accepterer Lovforslaget i den Skikkelse, i hvilken det nu ligger for.

Jeg ønsker at fremsætte et Par Bemærkninger om Realiteten i den her foreliggende Ændring, uden at jeg i øvrigt skal forlænge denne Debat uforholdsmæssigt. Jeg tror, at vi fra alle Sider i dette Ting mødes i Enighed om, at i Tilfælde af en Sammenstødskatastrofe skulde Bjærgningen af de om Bord værende ikke foregaa under skønsom Vurdering af, hvad de enkelte Liv kan komme til at koste Rederne. Det forekommer mig under disse Omstændigheder ingenlunde utiltalende, det synes mig i hvert Fald demokratisk, at man ved Vurderingen af de enkelte Liv har stillet dem i det væsentlige paa lige Linie. Det maa jo erindres, at Redernes Erstatningsansvar overfor dræbte eller tilskadekomne ikke kan præsteres gratis, der maa betales for det, og i samme Grad som Erstatningsgrænsen flyttes op efter, i samme Grad maa der naturligvis erlægges en højere Assurancepræmie, og i Praksis vil det forme sig saaledes, at en Del af Assurancepræmien paa de Liv, som er de kostbareste, vil være at udrede af dem, som i Tilfælde af en Sammenstødskatastrofe kun faar tildelt mindre Erstatningsbeløb. Jeg henpegede, da vi sidst havde denne Sag til Behandling, paa den Kendsgerning, at saaledes som Forholdene har udviklet sig nu om Stunder, er der al ønskelig Adgang for den enkelte til at tegne Ulykkesforsikring, den Vej kan man jo gaa; og naar det er hævdet, som det blev hævdet af det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Godskesen), da vi sidst drøftede denne Sag, at en Grænse af 4,200 Kr. er for lav, vil jeg henpege paa den Udvej, man har til at tegne selvstændig Ulykkesforsikring, og saa vil jeg for øvrigt overfor en saadan Paastand tillade mig at bemærke, at her er Talen jo om en midlertidig Bestemmelse; Sagen skal for til Drøttelse paa den forestaaende Konference, og der vil jo der være al Adgang til at faa Bestemmelsen ændret og Grænsen flyttet op efter, hvis dette maatte skønnes rigtigt. Naar det ærede Medlem for 10de Kreds (Birch) hævdede, at denne Grænse var i sig selv irrationel, kan dette siges, men jeg synes, at det med samme Ret kan siges at være irrationelt, at der skal gøres saa overor-

dentlig stor Forskel paa Vurderingen af de enkelte Liv, som Tilfældet vil blive i Praksis, hvor en saadan Bestemmelse ikke forefindes. Det, der for mig er Sagens Realitet — og Hovedrealitet —, er, at vi allerede i indeværende Samling kan faa det foreliggende Lovforslag ophøjet til Lov. Det vilde, forekommer det mig, være noget af en Skandale, om vi ved den forestaaende Konference maatte erkende, at vi ikke havde naaet at faa tilvejebragt en Lovregel paa det her foreliggende Omraade, og at man altsaa ved et angaaende denne Lov etableret Sammenstød mellem de to Ting havde opnaaet det Resultat, at Sagen var gaaet til Bunds, og det forekommer mig, at den Indsigelse, der fra de ærede Forslagsstilleres Side er fremkommet mod Lovforslagets nuværende Affattelse, gælder et Punkt, der er alt for lidt betydende, til at det kan være forsvarligt af den Grund at bringe Lovforslaget til at strande. Under Henviisning dertil skal jeg tillade mig at opfordre ærede Medlemmer til at stemme imod det foreliggende Ændringsforslag og at acceptere Lovforslaget i den Skikkelse, i hvilken det her foreligger.

Ministeren for Handel og Søfart (Muus): Efter at det her omhandlede Lovforslag og ganske særlig det enkelte Punkt, som der er Uoverensstemmelse om, Gang paa Gang er blevet saa omhyggeligt drøftet, skal jeg ikke trætte det høje Ting med en lang Forklaring af min Opfattelse af det, men kun hævde, at efter de Udtalelser fra sagkyndige Mænd, der foreligger for mig, nærer jeg ikke mindste Tvivl om, at man kan indsætte en saadan Ændring uden derved at komme i Uoverensstemmelse med Konventionens Bestemmelser. Den ærede sidste Taler brugte det Udtryk, at det nærmest vilde være noget af en Skandale, dersom vi, naar den internationale maritime Forening holder sin Kongres her i København i Maj Maaned, skulde staa uden at have opnaaet Enighed om denne Sag, saaledes at Konventionen, der jo allerede er tiltraadt af Danmarks delegerede ved Brysseler-Konferencen, ikke var naaet at blive færdigbehandlet i Rigsdagens to Ting. Det vilde være meget beklageligt. Formanden for den internationale Konference har netop i Dag udtalt til mig, hvor dybt han vilde beklage et saadant Tilfælde. Jeg skal derfor anbefale at stemme imod det foreliggende Ændringsforslag.